

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการนั่งทำกิจกรรมด้วยตนเองด้วยการใช้เก้าอี้กิจกรรม ของนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย
ห้องเรียนอำเภอเมืองปาน ๑ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง

ผู้วิจัย นางสาวบุษกร สันเทพ

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการนั่งทำกิจกรรมด้วยตนเองด้วยการใช้เก้าอี้กิจกรรม ของนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย ห้องเรียนอำเภอเมืองปาน ๑
ศูนย์การศึกษาพิเศษ

ประจำจังหวัดลำปางครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เก้าอี้กิจกรรมต่อระยะเวลาการนั่งทำกิจกรรมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
โดยเก็บข้อมูลจากการบันทึกระยะเวลาที่นักเรียนสามารถนั่งทำกิจกรรม ได้แก่ ฟังนิทาน รับประทานอาหาร และเล่นของเล่น เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์
ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถนั่งทำกิจกรรมได้นานขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยกิจกรรมฟังนิทานเพิ่มขึ้นจาก 2 นาทีเป็น 5 นาที
กิจกรรมรับประทานอาหารเพิ่มขึ้นจาก 7 นาทีเป็น 12 นาที และกิจกรรมเล่นของเล่นเพิ่มขึ้นจาก 3 นาทีเป็น 8 นาที

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การใช้เก้าอี้กิจกรรมช่วยให้นักเรียนสามารถนั่งทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้นานขึ้น
ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่เก้าอี้ช่วยเพิ่มความมั่นคงของร่างกาย ลดความเมื่อยล้า และช่วยให้เด็กสามารถควบคุมท่าทางการนั่งได้ดีขึ้น นอกจากนี้
ผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวว่า

อุปกรณ์ช่วยพยุงร่างกายสามารถส่งเสริมความสามารถในการนั่งทำกิจกรรมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
ขอเสนอแนะจากการวิจัยระบุว่า ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพของอุปกรณ์ช่วยพยุงร่างกายประเภทอื่น ๆ เปรียบเทียบกับเก้าอี้กิจกรรม
ควรศึกษาผลกระทบของการใช้เก้าอี้กิจกรรมในระยะยาว และควรพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมร่วมกับการใช้อุปกรณ์ช่วยพยุงร่างกาย นอกจากนี้
ควรใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเก็บข้อมูล

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/1158>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 9 เมษายน 2568

พิมพ์ : วันที่ 18 มิถุนายน 2569 เวลา 00.05 น.